

TRACTATENBLAD

VAN HET

KONINKRIJK DER NEDERLANDEN

JAARGANG 1977 Nr. 105

A. TITEL

*Statuut van de Internationale Arbeidsorganisatie;
Versailles, 28 juni 1919*

B. TEKST

De Engelse en de Franse tekst, zoals gewijzigd tot en met de wijziging van 22 juni 1972, zijn geplaatst in *Trb.* 1975, 102.

C. VERTALING

Zie *Trb.* 1975, 102.

D. PARLEMENT

Zie *Trb.* 1953, 130, *Trb.* 1962, 120, *Trb.* 1963, 82, *Trb.* 1965, 41, *Trb.* 1972, 83, *Trb.* 1973, 38, *Trb.* 1974, 69 en *Trb.* 1975, 102.

E. BEKRACHTIGING

Zie *Trb.* 1953, 130, *Trb.* 1962, 120, *Trb.* 1963, 82, *Trb.* 1965, 41, *Trb.* 1966, 139, *Trb.* 1973, 38, *Trb.* 1974, 69 en *Trb.* 1975, 102.

In overeenstemming met artikel 5, eerste lid, van de *Akte van wijziging van het Statuut van de Internationale Arbeidsorganisatie (No. 1) van 6 juli 1964* en artikel 4, eerste lid, van de *Akte van wijziging van het Statuut van de Internationale Arbeidsorganisatie (No. 3) van 9 juli 1964* zijn bij de Directeur-Generaal van het Internationaal Arbeidsbureau akten van bekrachtiging van die Akten nedergelegd door:

Koeweit 8 november 1974

Behalve de in *Trb.* 1974, 69 en *Trb.* 1975, 102 genoemde hebben voorts nog de volgende Staten, in overeenstemming met artikel 5, eerste lid, van de *Akte van wijziging van 22 juni 1972* akten van bekrachtiging of aanvaarding van die Akte nedergelegd bij de Directeur-Generaal van het Internationaal Arbeidsbureau:

Cuba	30 november 1973
Witrusland	8 januari 1974
Venezuela	4 december 1974
Thailand	6 januari 1975
Niger	28 april 1975
de Duitse Democratische Republiek	7 mei 1975
Tsjechoslowakije	15 juli 1975
Mexico	22 juli 1975
Ecuador	29 september 1975
Turkije	19 januari 1977

F. TOETREDING

Zie *Trb.* 1953, 130, *Trb.* 1962, 120, *Trb.* 1963, 82, *Trb.* 1964, 137, *Trb.* 1965, 41, *Trb.* 1966, 139, *Trb.* 1968, 174, *Trb.* 1969, 174, *Trb.* 1972, 83 en *Trb.* 1974, 69.

Behalve de aldaar genoemde zijn nog de volgende Staten, in overeenstemming met artikel 1 van het Statuut, door nederlegging van een akte van aanvaarding bij de Directeur-Generaal van het Internationaal Arbeidsbureau, Partij geworden bij het Statuut, zoals gewijzigd op 22 juni 1972:

Saoedi-Arabië	12 januari 1976
Suriname	24 februari 1976
Papoea Nieuw-Guinea	1 mei 1976
Guinee-Bissau	21 februari 1977

G. INWERKINGTREDING

Zie *Trb.* 1953, 130, *Trb.* 1962, 120, *Trb.* 1963, 82, *Trb.* 1965, 41 en *Trb.* 1975, 102.

I. OPZEGGING

Zie *Trb.* 1953, 130.

J. GEGEVENS

Zie *Trb.* 1953, 130 en, laatstelijk, *Trb.* 1975, 102.

Het op blz. 73 van *Trb.* 1975, 102 gegeven overzicht van de door de Internationale Arbeidsconferentie aangenomen Verdragen dient als volgt te worden aangevuld:

Nr. Verdrag	Titel van het Verdrag en datum waarop het is aangenomen	Vindplaats Verdrag
Zestigste Internationale Arbeidsconferentie, Genève 1975		
141	Verdrag betreffende organisaties van personen die in de landbouw werkzaam zijn en hun rol in de sociaal-economische ontwikkeling, 23 juni 1975	<i>Trb.</i> 1976, 29
142	Verdrag betreffende de rol van beroepskeuzevoorlichting en beroepsopleiding bij de ontwikkeling van menselijke hulpbronnen, 23 juni 1975	<i>Trb.</i> 1976, 140
143	Verdrag betreffende misstanden bij migratie alsmede de bevordering van de gelijkheid van kansen en behandeling van migrerende werknemers, 24 juni 1975	<i>Trb.</i> 1976, 141
Eenezestigste Internationale Arbeidsconferentie, Genève 1976		
144	Verdrag betreffende tripartite raadplegingsprocedures ter bevordering van de tenuitvoerlegging van internationale arbeidsnormen, 21 juni 1976	<i>Trb.</i> 1976, 177
Tweeënzestigste Internationale Arbeidsconferentie, Genève 1976		
145	Verdrag betreffende de continuering van werkgelegenheid voor zeevarenden, 28 oktober 1976	<i>Trb.</i> 1977, 106
146	Verdrag betreffende jaarlijks verlof met behoud van loon van zeevarenden, 29 oktober 1976	<i>Trb.</i> 1977, 107
147	Verdrag betreffende minimumnormen op koopvaardij schepen, 29 oktober 1976	<i>Trb.</i> 1977, 108

De Internationale Arbeidsconferentie heeft in haar zestigste zitting op 23 en 24 juni 1975 aangenomen:

Aanbeveling 149 betreffende organisaties van personen die in de landbouw werkzaam zijn en hun rol in de sociaal-economische ontwikkeling.

Aanbeveling 150 betreffende de rol van beroepskeuzevoorlichting en beroepsopleiding bij de ontwikkeling van menselijke hulpbronnen.

Aanbeveling 151 betreffende migrerende werknemers.

Voor de tekst van bovengenoemde Aanbevelingen en de vertaling in het Nederlands zie rubriek J van resp. *Trb.* 1976, 29, 140 en 141.

De Internationale Arbeidsconferentie heeft in haar eenenzestigste zitting op 21 juni 1976 aangenomen:

Aanbeveling 152 betreffende tripartite raadplegingsprocedures ter bevordering van de tenuitvoerlegging van internationale arbeidsnormen.

Voor de tekst van bovengenoemde Aanbeveling en de vertaling in het Nederlands zie rubriek J van *Trb.* 1976, 177.

De Internationale Arbeidsconferentie heeft in haar tweeënzestigste zitting op 28 en 29 oktober 1976 aangenomen:

Aanbeveling 153 betreffende de bescherming van jeugdige zeevarenden.

Aanbeveling 154 betreffende de continuering van werkgelegenheid voor zeevarenden.

Aanbeveling 155 betreffende verhoging van de normen op koopvaardij schepen.

Voor de tekst van de Aanbevelingen 154 en 155 en de vertaling in het Nederlands zie rubriek J van resp. *Trb.* 1977, 106 en 108.

De tekst van Aanbeveling 153 en de vertaling in het Nederlands luiden als volgt:

Recommendation 153

Recommendation concerning the protection of young seafarers

The General Conference of the International Labour Organisation,

Having been convened at Geneva by the Governing Body of the International Labour Office, and having met in its Sixty-second Session on 13 October 1976, and

Having decided upon the adoption of certain proposals with regard to the protection of young seafarers, which is the third item on the agenda of the session, and

Having determined that these proposals shall take the form of a Recommendation,

adopts this twenty-eighth day of October of the year one thousand nine hundred and seventy-six the following Recommendation, which may be cited as the Protection of Young Seafarers Recommendation, 1976:

I. Methods of implementation

1. Effect may be given to this Recommendation through national laws or regulations, collective agreements, works rules, arbitration awards or court decisions, or in such other manner as may be appropriate under national conditions.

Recommandation 153

Recommandation concernant la protection des jeunes marins

La Conférence générale de l'Organisation internationale du Travail, convoquée à Genève par le Conseil d'administration du Bureau international du Travail, et s'y étant réunie le 13 octobre 1976, en sa soixante-deuxième session;

Après avoir décidé d'adopter diverses propositions relatives à la protection des jeunes marins, question qui constitue le troisième point à l'ordre du jour de la session;

Après avoir décidé que ces propositions prendraient la forme d'une recommandation,

adopte, ce vingt-huitième jour d'octobre mil neuf cent soixante-seize, la recommandation ci-après, qui sera dénommée *Recommandation sur la protection des jeunes marins, 1976*:

I. Méthodes d'application

1. L'application de la présente recommandation pourra être assurée par voie de législation nationale, de conventions collectives, de règlements d'entreprise, de sentences arbitrales, de décisions judiciaires ou de toute autre manière appropriée, compte tenu des conditions particulières à chaque pays.

II. Definition and scope

2. (1) For the purpose of this Recommendation, the term "young seafarer" includes all young persons under 18 years of age employed in any capacity on board a sea-going ship other than:

- (a) a ship of war; and
- (b) a ship engaged in fishing or in operations directly connected therewith or in whaling or similar pursuits.

(2) National laws or regulations should determine, after consultation with the organisations of employers and workers concerned, when ships are to be regarded as sea-going ships for the purpose of this Recommendation.

(3) This Recommendation does not apply to young persons in school or training vessels or pursuing an educational programme carried out in accordance with conditions approved by the competent authority after consultation with the organisations of employers and workers concerned.

III. Objectives

3. In each country in which ships in which young seafarers are employed are registered, provision should be made for:

- (a) the effective protection of such seafarers, including the safeguarding of their health, morals and safety, and the promotion of their general welfare;
- (b) vocational guidance, education and vocational training of such seafarers, in their interest as well as that of the efficiency of shipboard operations, in the interest of safety of life and of property at sea and in that of the creation of opportunities for the advancement of young seafarers within the sea-going profession.

IV. Hours of permitted duty and rest periods

4. (1) At sea and in port the provisions set out in the following clauses should apply:

- (a) the normal working hours of young seafarers should not exceed eight hours per day and forty hours per week and the consistent working of overtime should be avoided whenever possible;
- (b) while sufficient time should be allowed for all meals, young seafarers should be assured of a break of at least one hour for the main meal of the day;

II. Définition et champ d'application

2. (1) Aux fins de la présente recommandation, l'expression „jeunes marins” comprend tous les jeunes gens de moins de dix-huit ans occupés, à quelque titre que ce soit, à bord d'un navire de mer autre que:

- a) un navire de guerre;
- b) un navire affecté à la pêche ou à des opérations qui s'y rattachent directement, à la chasse à la baleine ou à des opérations similaires.

(2) La législation nationale devrait définir quand un navire sera réputé navire de mer aux fins de la présente recommandation après consultation des organisations d'employeurs et de travailleurs intéressés.

(3) La présente recommandation ne s'applique pas aux jeunes gens en cours de formation sur un navire-école ou à ceux qui suivent un programme de formation exécuté dans des conditions approuvées par l'autorité compétente après consultation des organisations d'employeurs et de travailleurs intéressés.

III. Objectifs

3. Dans chaque pays où sont enregistrés des navires à bord desquels sont employés de jeunes marins, des dispositions devraient être prises en vue d'assurer:

- a) la protection effective de ces gens de mer, y compris la sauvegarde de leur santé, de leur moralité et de leur sécurité et la promotion de leur bien-être général;
- b) l'orientation professionnelle, l'instruction et la formation professionnelle de ces gens de mer, dans leur intérêt comme dans celui de l'efficacité des opérations à bord et de la sécurité des biens et de la vie humaine en mer, et afin de faciliter leur avancement dans la profession maritime.

IV. Durée du travail autorisée et périodes de repos

4. (1) En mer comme au port, les dispositions prévues aux alinéas suivants devraient être appliquées:

- a) l'horaire normal de travail des jeunes marins ne devrait pas excéder huit heures par jour ni quarante heures par semaine et la pratique habituelle des heures supplémentaires devrait, dans la mesure du possible, être évitée;
- b) outre le fait qu'une pause suffisante doit être accordée pour chacun des repas, les jeunes marins devraient être assurés de bénéficier d'une pause d'au moins une heure pour prendre leur repas principal;

(c) no young seafarer should work at night; for the purpose of this clause "night" means a period of at least nine consecutive hours between times before and after midnight to be prescribed by national laws or regulations or by collective agreements;

(d) young seafarers should be allowed a 15-minute rest period as soon as possible following each two hours of continuous work.

(2) Exceptionally, the provisions of subparagraph (1) of this Paragraph need not be applied:

(a) if they are impracticable for young seafarers in the deck, engine room and catering departments assigned to watchkeeping duties or working on a rostered shift-work system;

(b) if the effective training of young seafarers in accordance with established programmes and schedules would be impaired; or

(c) in cases of operational necessity.

Such exceptions should be recorded, with reasons, and signed by the captain.

5. The provisions of Paragraph 4 of this Recommendation do not exempt young seafarers from their general obligation to work under the master's direction during any emergency involving:

(a) the safety of the crew, the passengers, the vessel or its cargo;

(b) the safety of other vessels or of lives and cargoes on board such vessels.

V. Repatriation

6. (1) If, after a young seafarer has served in a vessel for at least four months during his first foreign-going voyage, it becomes apparent that he is unsuited to life at sea, he should be given the opportunity of being repatriated at no expense to himself from the first suitable port of call in which there are consular services of the country either of the flag of the ship or of the nationality of the young seafarer. Notification of any such repatriation, with the reasons therefor, should be given to the authority which issued the papers enabling the young seafarer to take up sea-going employment.

(2) After six months' service without leave in a foreign-going vessel which has not returned to the young seafarer's country of residence in that time, and will not so return in the subsequent three months of the voyage, a young seafarer should be entitled to be repatriated at no expense to himself to the place of original engagement in his country of residence for the purpose of taking any leave earned during the voyage.

c) aucun jeune marin ne devrait travailler de nuit, c'est-à-dire pendant une période de neuf heures consécutives au moins, s'étendant d'avant à après minuit, que la législation nationale ou les conventions collectives prescriront;

d) les jeunes marins devraient bénéficier d'un repos de quinze minutes intervenant aussitôt que possible après la fin d'une période de travail de deux heures.

(2) A titre exceptionnel, les dispositions du sous-paragraphe (1) ci-dessus pourront ne pas être appliquées lorsque:

a) il n'est pas possible de les concilier avec le service de quart des jeunes marins à la passerelle, aux machines, au service général ou lorsque le travail organisé par équipe ne le permet pas;

b) la formation effective des jeunes marins, conforme à des programmes et plans d'études établis, pourrait en être compromise;

c) les nécessités des opérations le justifient.

De telles exceptions devraient être enregistrées, avec indication des motifs, et signées par le capitaine.

5. Les dispositions du paragraphe 4 de la présente recommandation ne dispensent pas les jeunes marins de leur obligation générale de travailler sous la conduite du capitaine dans toute situation d'urgence mettant en question:

a) la sécurité de l'équipage, des passagers du navire ou de la cargaison;

b) la sécurité d'autres navires ou des vies humaines et des cargaisons se trouvant à bord de ces navires.

V. Rapatriement

6. (1) Si, après avoir servi sur un navire pendant au moins quatre mois au cours de son premier voyage à l'étranger, il apparaît qu'un jeune marin n'est pas apte à la vie en mer, il devrait avoir la possibilité d'être rapatrié, sans frais pour lui-même, du premier port de relâche qui s'y prête et qui dispose de services consulaires du pays du pavillon du navire ou de la nationalité du jeune marin. Le rapatriement effectué dans les conditions ci-dessus ainsi que ses raisons devraient être notifiés aux autorités qui ont délivré le document de navigation ayant permis au jeune marin d'embarquer.

(2) Après avoir servi pendant six mois sans congé à bord d'un navire allant à l'étranger, qui n'est pas retourné au pays du domicile du jeune marin au cours de cette période et n'y retournera pas au cours des trois mois de voyage suivants, un jeune marin devrait avoir droit à être rapatrié, sans frais pour lui-même, au lieu de son engagement d'origine dans le pays de son domicile afin qu'il puisse prendre les congés accumulés pendant le voyage.

VI. Safety in work and health education

7. Regulations concerning safety and health of young seafarers should be adopted.

8. These regulations should refer to any general provisions on medical examinations before and during employment and on the prevention of accidents and the protection of health in employment, which may be applicable to the work of seafarers; they should specify measures which will minimise occupational dangers to young seafarers in the course of their duties.

9. (1) Except where a young seafarer is recognised as fully qualified in a pertinent skill by a competent authority, the regulations should specify restrictions on young seafarers undertaking, without appropriate supervision and instruction, certain types of work presenting special risk of accident or of detrimental effect on their health or physical development, or requiring a particular degree of maturity, experience or skill.

(2) In determining the types of work to be restricted by the regulations, the competent authority might consider in particular work involving:

- (a) the lifting, moving or carrying of heavy loads or objects;
- (b) entry into boilers, tanks and cofferdams;
- (c) exposure to harmful noise and vibration levels;
- (d) operating hoisting and other power machinery and tools, or acting as signallers to operators of such equipment;
- (e) handling mooring or tow lines or ground tackle;
- (f) rigging;
- (g) work aloft or on deck in heavy weather;
- (h) night-watchman duties;
- (i) servicing of electrical equipment;
- (j) exposure to potentially harmful materials or harmful physical agents such as dangerous or toxic substances, and ionising radiations;
- (k) the cleaning of catering machinery;
- (l) the handling or taking charge of ships' boats.

VI. Sécurité dans le travail et éducation en matière d'hygiène

7. Des règlements sur la sécurité et l'hygiène des jeunes marins devraient être adoptés.

8. Ces règlements devraient se référer à toutes dispositions générales concernant les examens médicaux avant l'entrée en fonction et en cours d'emploi, ainsi qu'à la prévention des accidents et la protection de la santé au travail, qui pourraient s'appliquer aux activités des gens de mer; ils devraient préciser en outre les mesures propres à réduire au minimum les risques professionnels auxquels sont exposés les jeunes marins dans l'exercice de leurs fonctions.

9. (1) Les règlements devraient préciser des restrictions empêchant que des jeunes marins qui ne seraient pas reconnus comme pleinement qualifiés à cet égard par l'autorité compétente exécutent, sans contrôle ni instruction appropriés, certains types de travaux comportant un risque particulier d'accident ou d'atteinte à leur santé ou leur développement physique, ou exigeant un degré particulier de maturité, d'expérience ou de qualification.

(2) En déterminant, dans ces règlements, les types de travaux appelant des restrictions, les autorités compétentes pourraient prendre en considération, en particulier, les travaux comportant:

- a) le levage, le déplacement ou le transport de charges ou d'objets lourds;
- b) le travail à l'intérieur des chaudières, des réservoirs et des cofferdams;
- c) les travaux entraînant l'exposition à des bruits et à des vibrations dont l'intensité atteint des niveaux nocifs;
- d) la conduite d'engins de levage ou d'autres équipements ou outils non manuels, ou la signalisation au conducteur d'équipements de ce genre;
- e) la manipulation de câbles d'amarrage ou de remorquage ou des appareils de mouillage;
- f) les gréements;
- g) le travail dans la mâture ou sur le pont par gros temps;
- h) le poste d'homme de quart pendant la nuit;
- i) l'entretien de l'équipement électrique;
- j) le contact avec des matières pouvant être nuisibles ou des agents physiques nocifs, tels que des substances dangereuses ou toxiques et l'exposition à des rayonnements ionisants;
- k) le nettoyage des appareils de cuisine;
- l) la manipulation ou la responsabilité des chaloupes.

10. Practical measures should be taken by the competent authority or through the appropriate machinery to bring to the attention of young seafarers information concerning the prevention of accidents and the protection of their health in work on board ship, for instance by means of adequate instruction at sea training schools, by official accident-prevention publicity intended for young persons, in the forms indicated in Paragraph 8, subparagraph (2), of the Prevention of Accidents (Seafarers) Recommendation, 1970, and by ensuring the professional instruction and supervision of young seafarers in their work in ships.

11. Education and training of young seafarers both ashore and on board ship should include instruction appropriate to their needs in the matters referred to in Paragraph 12, clause (f), of the Vocational Training (Seafarers) Recommendation, 1970, and in Regulation 237 of the ILO Model Code of Safety Regulations for Industrial Establishments for the Guidance of Governments and Industry, as amended, as well as guidance on the detrimental effects on their health and well-being of the abuse of drugs and other potentially harmful substances, and of other harmful activities.

VII. Opportunities for vocational guidance, education and vocational training

12. The competent authority should, in the light of national conditions, give consideration to the application of the various policies and objectives outlined in Paragraphs 13 to 20 below.

13. Young persons should be provided with information concerning training and career opportunities and the conditions of entry into the shipping industry, in accordance with Paragraph 7 of the Vocational Training (Seafarers) Recommendation, 1970, as well as regarding shipboard employment and conditions of work, general aspects of collective agreements and seafarers' rights and obligations under maritime labour legislation.

14. Measures should be taken to give young seafarers education, vocational guidance and vocational training in conformity with the objectives specified in Paragraph 2 of the Vocational Training (Seafarers) Recommendation, 1970.

15. (1) Initial and further training for occupations in the shipping industry should be broad and comprehensive and should be combined, as appropriate, with further general education.

10. Des mesures pratiques devraient être prises par les autorités compétentes, ou par l'intermédiaire d'organismes appropriés, pour porter à l'attention des jeunes marins des informations concernant la prévention des accidents et la protection de leur santé à bord des navires, notamment au moyen de cours appropriés dans les écoles de formation maritime, de campagnes publicitaires officielles de prévention des accidents à l'intention des jeunes – sous les formes indiquées au paragraphe 8 (2) de la recommandation sur la prévention des accidents (gens de mer), 1970 – et d'une instruction professionnelle et d'une surveillance des jeunes marins dans l'exercice de leur fonctions à bord.

11. Les programmes d'éducation et de formation des jeunes marins, tant à terre qu'à bord, devraient prévoir un enseignement, approprié à leurs besoins, sur les questions mentionnées au paragraphe 12 f) de la recommandation sur la formation professionnelle des gens de mer, 1970, et à la règle 237 du Règlement type (modifié) de sécurité pour les établissements industriels à l'usage des gouvernements et de l'industrie et une orientation portant sur les dangers que l'usage de drogues et d'autres substances particulièrement nocives ainsi que d'autres activités nuisibles peuvent avoir sur leur santé et leur bien-être.

VII. Possibilités d'orientation professionnelle, d'instruction et de formation professionnelle

12. L'autorité compétente devrait, en fonction des conditions nationales, envisager l'application des diverses politiques et mesures énumérées aux paragraphes 13 à 20 ci-dessous.

13. Les jeunes gens devraient être informés des possibilités de formation, des perspectives professionnelles, des conditions d'accès à l'industrie des transports maritimes – conformément au paragraphe 7 de la recommandation sur la formation professionnelle des gens de mer, 1970 –, de l'emploi et des conditions de travail à bord, ainsi que des aspects généraux des conventions collectives et des droits et obligations que la législation du travail maritime confère aux gens de mer.

14. Des mesures devraient être prises pour donner aux jeunes marins une instruction ainsi qu'une orientation et une formation professionnelles conformes aux objectifs énoncés au paragraphe 2 de la recommandation sur la formation professionnelle des gens de mer, 1970.

15. (1) La formation initiale et le perfectionnement aux professions maritimes devraient être aussi complets que possible et, le cas échéant, être combinés avec un enseignement général plus poussé.

(2) Such training should combine theoretical instruction with a systematic programme of practical experience designed to prepare for a career within the shipping industry.

(3) Training standards for the sea-going profession should, whenever possible, be co-ordinated with those applying to occupations ashore so that trainees may acquire nationally recognised qualifications acceptable in both the shipping industry and in other branches of economic activity.

16. Young seafarers should be assisted in receiving education and training for shipboard employment, and subsequently in continuing their general and vocational education, through the various means of financial support specified in Paragraph 10, subparagraphs (1) to (5), of the Vocational Training (Seafarers) Recommendation, 1970.

17. The general education and vocational training specified in Paragraph 12, clause (g), and Paragraph 15 respectively of the Vocational Training (Seafarers) Recommendation, 1970, should be available for all young persons who have no experience of a sea-going ship.

18. Young seafarers should be provided with opportunities for continuing their vocational education and training while on board ship as a means of enabling them to acquire the knowledge and experience essential for the efficient performance of their duties, to qualify for promotion and to pursue their general and technical education. In this regard, ships' masters and officers should encourage and assist young seafarers in applying and fully developing the skills and knowledge gained in induction training, in obtaining appropriate practical experience on board and in pursuing self-study courses at sea.

19. In addition to the training methods referred to in Paragraphs 20 to 25 of the Vocational Training (Seafarers) Recommendation, 1970, young seafarers should have opportunities of:

(a) continuing their training on board ship by such means as shipboard training, correspondence courses and the provision of programmed instruction and other self-study material in general and nautical subjects designed for the needs of young seafarers in qualifying for promotion;

(b) pursuing, on board ship, studies to recognised standards in other fields.

(2) Cette formation et ce perfectionnement devraient combiner un enseignement théorique et un programme systématique d'expériences pratiques conçus pour préparer les stagiaires à une carrière maritime.

(3) Les normes de formation aux carrières maritimes devraient, chaque fois que cela est possible, être coordonnées avec celles qui régissent la formation aux professions à terre afin que les stagiaires puissent acquérir des qualifications reconnues sur le plan national et acceptables tant dans l'industrie maritime que dans d'autres branches d'activité économique.

16. Les jeunes marins devraient être encouragés à recevoir une instruction et une formation préparatoires à l'emploi à bord et, ultérieurement, à poursuivre leur instruction générale ou professionnelle au moyen des diverses formes d'aide financière indiquées au paragraphe 10 (sous-paragr. (1) à (5)) de la recommandation sur la formation professionnelle des gens de mer, 1970.

17. L'instruction générale et la formation professionnelle, faisant l'objet respectivement des paragraphes 12 g) et 15 de la recommandation sur la formation professionnelle des gens de mer, 1970, devraient être à la disposition de tous les jeunes gens qui n'ont pas l'expérience d'un navire de mer.

18. Les jeunes marins devraient avoir l'occasion de poursuivre leur instruction et leur formation professionnelles à bord des navires, afin de leur permettre d'acquérir les connaissances et l'expérience indispensables à l'exercice efficace de leurs fonctions, de répondre aux conditions requises pour une promotion et de perfectionner leur culture générale et leurs connaissances techniques. A cet égard, les capitaines et les officiers devraient encourager et aider les jeunes marins à utiliser et à mettre pleinement en valeur les compétences et les connaissances acquises lors de la formation préparatoire, à acquérir une expérience pratique appropriée à bord et à suivre des cours d'instruction autodirigée pendant qu'ils sont en mer.

19. Outre les moyens de formation évoqués aux paragraphes 20 à 25 de la recommandation sur la formation professionnelle des gens de mer, 1970, les jeunes marins devraient avoir la possibilité de:

a) continuer leur formation à bord par des moyens tels que la formation de bord, les cours par correspondance, l'enseignement programmé ou d'autres moyens d'étude personnelle portant sur des sujets généraux et maritimes répondant aux besoins des jeunes marins désireux de se qualifier pour une promotion;

b) poursuivre à bord des études dans d'autres domaines jusqu'à des niveaux reconnus.

20. Where practicable and possible, training facilities provided for young seafarers on board ship should include accommodation suitable for study purposes, a ship's library, and appropriate training equipment for self-study; young seafarers on board ship should receive special help in their studies, if possible by itinerant instructors embarking periodically.

The foregoing is the authentic text of the Recommendation duly adopted by the General Conference of the International Labour Organisation during its Sixty-second Session which was held at Geneva and declared closed the twenty-ninth day of October 1976.

IN FAITH WHEREOF we have appended our signatures this eleventh day of November 1976.

The President of the Conference,
(sd.) MODOLV HAREIDE

The Director-General of the International Labour Office,
(sd.) FRANCIS BLANCHARD

20. Si possible, les moyens de formation mis à la disposition des jeunes marins à bord des navires devraient comporter des locaux convenant à l'étude, des bibliothèques de bord, ainsi que du matériel approprié pour l'instruction autodirigée; les jeunes marins à bord devraient être spécialement aidés dans leurs études, si possible par des instructeurs itinérants, chargés de la formation et pris périodiquement à bord.

Le texte qui précède est le texte authentique de la recommandation dûment adoptée par la Conférence générale de l'Organisation internationale du Travail dans sa soixante-deuxième session qui s'est tenue à Genève et qui a été déclarée close le vingt-neuvième jour d'octobre 1976.

EN FOI DE QUOI ont apposé leurs signatures, ce onzième jour de novembre 1976:

Le Président de la Conférence,

(s.) MODOLV HAREIDE

Le Directeur général du Bureau international du Travail,

(s.) FRANCIS BLANCHARD

*Aanbeveling 153***Aanbeveling betreffende de bescherming van jeugdige zeevarenden**

De Algemene Conferentie van de Internationale Arbeidsorganisatie,

Door de Raad van Beheer van het Internationaal Arbeidsbureau bijeengeroepen te Genève, en aldaar bijeengekomen op 13 oktober 1976 in haar tweënzestigste zitting;

Besloten hebbende tot het aannemen van bepaalde voorstellen met betrekking tot de bescherming van jeugdige zeevarenden, welk onderwerp als derde punt op de agenda van de zitting voorkomt;

Vastgesteld hebbende, dat deze voorstellen de vorm van een Aanbeveling dienen te krijgen;

aanvaardt heden, de achtentwintigste oktober negentienhonderd zeventig, de volgende Aanbeveling, die kan worden aangehaald als „Aanbeveling betreffende de bescherming van jeugdige zeevarenden, 1976”:

I. Wijzen van uitvoering

1. Aan deze Aanbeveling kan uitvoering worden gegeven door middel van nationale wetgeving, collectieve arbeidsovereenkomsten, bedrijfsvoorschriften, scheidsrechterlijke of rechterlijke uitspraken of op zodanige andere wijze als dienstig is in verband met nationale omstandigheden.

II. Definitie en toepassingsgebied

2. 1) Voor de toepassing van deze Aanbeveling omvat de uitdrukking „jeugdige zeevarende” alle jeugdige personen beneden de leeftijd van 18 jaar, die in enigerlei functie werkzaam zijn aan boord van een zeeschip, behalve:

a) een oorlogsschip; en

b) een schip dat wordt gebruikt voor de visvangst of daarmee direct verband houdende werkzaamheden of voor de walvisvangst of soortgelijke doeleinden.

2) De nationale wetgeving dient te bepalen, nadat de betrokken organisaties van werkgevers en van werknemers zijn geraadpleegd, welke schepen voor de toepassing van deze Aanbeveling als zeeschepen dienen te worden beschouwd.

3) Deze Aanbeveling is niet van toepassing op jeugdige personen aan boord van opleidingsschepen of jeugdige personen die een opleidingsprogramma volgen dat wordt uitgevoerd in overeenstemming

met door het bevoegd gezag, na overleg met de betrokken organisaties van werkgevers en van werknemers, goedgekeurde voorwaarden.

III. Doelstelling

3. In elk land, waar schepen zijn teboekgesteld waarop jeugdige zeevarenden zijn tewerkgesteld, dienen voorzieningen te worden getroffen voor:

a) de doeltreffende bescherming van deze zeevarenden, met inbegrip van de zorg voor hun gezondheid, zeden en veiligheid en de bevordering van hun algemeen welzijn;

b) de beroepskeuzevoorlichting, het onderwijs en de beroepsopleiding van deze zeevarenden, zowel in hun eigen belang als in dat van de doelmatigheid der werkzaamheden aan boord en mede in het belang van het veiligstellen van mensenlevens en eigendom op zee en van het scheppen van mogelijkheden voor jeugdige zeevarenden om in het zeevarend beroep vooruit te komen.

IV. Toegestane arbeidsduur en rustperiodes

4. 1) Op zee en in de haven dienen de in de volgende alinea's gestelde regels te worden toegepast:

a) de normale werktijd voor jeugdige zeevarenden dient niet meer dan 8 uur per dag en 40 uur per week te bedragen en het regelmatig verrichten van overwerk dient zoveel mogelijk te worden vermeden;

b) behalve dat voor alle maaltijden voldoende tijd dient te worden toegestaan, dient er voor te worden gezorgd dat jeugdige zeevarenden een pauze van ten minste een uur krijgen voor hun hoofdmaaltijd;

c) jeugdige zeevarenden behoren niet 's nachts te werken; voor de toepassing van deze bepaling betekent „nacht” een tijdvak van ten minste negen achtereenvolgende uren, tussen tijdstippen vóór en na middernacht, vast te stellen door nationale wetgeving of door collectieve arbeidsovereenkomsten;

d) aan jeugdige zeevarenden dient een rustpauze van 15 minuten te worden toegestaan, zo spoedig mogelijk volgend op elke 2 uur ononderbroken arbeid.

2) Bij wijze van uitzondering behoeven de bepalingen van het eerste lid van deze paragraaf niet te worden toegepast:

a) indien zij onuitvoerbaar zijn voor jeugdige zeevarenden in de dekdienst, in de machinekamer en in de civiele dienst die zijn aangewezen voor wachtlopen of zijn ingedeeld in ploegdiensten;

b) indien de doelmatige opleiding van de jeugdige zeevarenden volgens vastgestelde programma's en schema's hierdoor nadelig zou kunnen worden beïnvloed; of

c) in gevallen waarin de werkzaamheden dit noodzakelijk maken.

Dergelijke uitzonderingsgevallen dienen aangetekend te worden, met opgave van redenen, en deze aantekening dient door de kapitein te worden ondertekend.

5. De voorschriften van paragraaf 4 van deze Aanbeveling onthouden jeugdige zeevarenden niet van hun algemene verplichting onder leiding van de kapitein te werken in elke noodsituatie waarbij:

a) de veiligheid van de bemanning, de passagiers, het schip of de lading,

b) de veiligheid van andere schepen of van mensenlevens en ladingen aan boord van die schepen, in het geding zijn.

V. Repatriëring

6. 1) Indien een jeugdige zeevarende na een dienst van ten minste 4 maanden op een schip tijdens zijn eerste reis naar het buitenland blijkt niet geschikt te zijn voor het leven op zee, dient hem gelegenheid te worden geboden tot repatriëring zonder kosten voor hemzelf vanuit de eerste aanleghaven die zich daartoe leent en waar een consulaire post van het land onder welks vlag het schip vaart of het land van nationaliteit van de jeugdige zeevarende aanwezig is. Deze repatriëring dient, evenals de redenen daarvoor, te worden gemeld bij het gezag dat het document heeft afgegeven op grond waarvan het de jeugdige zeevarende was toegestaan de zee-dienst te aanvaarden.

2) Na 6 maanden dienst zonder verlof aan boord van een schip dat op het buitenland vaart en dat gedurende dit tijdvak niet naar het land van zijn vestiging is teruggekeerd en hier in de loop van de volgende 3 maanden van de reis ook niet naar zal terugkeren, dient een jeugdige zeevarende recht te hebben op repatriëring zonder kosten voor hemzelf naar de plaats in zijn land van vestiging, waar hij oorspronkelijk heeft dienst genomen, opdat hij het gedurende de reis opgespaarde verlof kan opnemen.

VI. Arbeidsveiligheid en voorlichting op het gebied van de gezondheid

7. Er dienen regelingen te worden aangenomen betreffende de veiligheid en de gezondheid van jeugdige zeevarenden.

8. Deze regelingen dienen te verwijzen naar alle algemene voorschriften betreffende medische keuringen vóór indiensttreding en tijdens het dienstverband en betreffende het voorkomen van ongevallen en de bescherming van de gezondheid tijdens het dienstverband, die van toepassing kunnen zijn op het werk van zeevarenden;

deze dienen ook maatregelen aan te geven om de beroepsrisico's waaraan jeugdige zeevarenden tijdens de uitoefening van hun taak blootstaan tot een minimum te beperken.

9. 1) De regelingen dienen beperkingen aan te geven om te voorkomen, dat jeugdige zeevarenden, die in bepaalde opzichten door het bevoegd gezag nog niet als geheel volleerd in een bepaald vakgebied worden beschouwd, zonder passend toezicht en onder-richt bepaalde werkzaamheden uitvoeren, die bijzonder gevaar kunnen opleveren voor ongevallen of een nadelige invloed op hun gezondheid of lichamelijke ontwikkeling kunnen hebben, of een bijzondere mate van rijpheid, ervaring of vakbekwaamheid vereisen.

2) Bij het in de voorschriften aangeven van de soorten werk die beperkt moeten worden, zou het bevoegd gezag vooral aandacht kunnen schenken aan werkzaamheden die met zich meebrengen:

- a) het tillen, verplaatsen of vervoeren van zware lasten of voorwerpen;
- b) het betreden van ketel- en tankruimten en van kofferdammen;
- c) het blootstaan aan lawaai en trillingen van schadelijke intensiteit;
- d) het bedienen van hefmachines of andere werktuiglijk aangedreven machines of gereedschappen, of het geven van aanwijzingen aan de bestuurder van dergelijke werktuigen;
- e) het hanteren van meer- of sleepkabels of ankergerie;
- f) het optuigen;
- g) het werk in de masten of aan dek bij zwaar weer;
- h) het wachtlopen tijdens de nacht;
- i) het onderhoud van de elektrische uitrusting;
- j) het contact met stoffen die schadelijk kunnen zijn of met fysiek schadelijke middelen, zoals gevaarlijke of giftige stoffen en het blootstellen aan ioniserende stralen;
- k) het reinigen van keukenapparatuur;
- l) het bedienen van, of bevel voeren over de sloepen.

10. Door het bevoegd gezag of via de geëigende organisaties dienen praktische maatregelen te worden genomen om informatie met betrekking tot het voorkomen van ongevallen en met betrekking tot de bescherming van hun gezondheid aan boord van schepen, onder de aandacht van jeugdige zeevarenden te brengen, bij voorbeeld door middel van passend onderricht op de zeevaartscholen, officiële publikaties over het voorkomen van ongevallen, bestemd voor jeugdige personen – als aangegeven in paragraaf 8 (2) van de Aanbeveling betreffende voorkomen arbeidsongevallen (zeevarenden), 1970 – en door het waarborgen van vakonderricht voor en toezicht op jeugdige zeevarenden bij hun werk aan boord.

11. Vormings- en opleidingsprogramma's voor jeugdige zeevarenden, zowel aan de wal als aan boord, dienen op hun behoeften afgestemd onderricht te bevatten inzake de aangelegenheden waarnaar wordt verwezen in paragraaf 12 (f) van de Aanbeveling betreffende de beroepsopleiding van zeevarenden, 1970 en in Voorschrift 237 van de (gewijzigde) standaardveiligheidsverordening voor industriële vestigingen ten behoeve van de regeringen en de industrie, alsmede voorlichting over de gevaren van het gebruik van verdovende middelen en andere mogelijk schadelijke stoffen alsmede van andere voor hun gezondheid en welzijn schadelijke activiteiten.

VII. Mogelijkheden voor beroepskeuzevoorlichting, onderwijs en vakopleiding

12. Het bevoegd gezag dient in het licht van de nationale omstandigheden de toepassing van de verschillende beleidslijnen en maatregelen, genoemd in de hiernavolgende paragrafen 13 tot en met 20, in overweging te nemen.

13. Jeugdige personen dienen te worden voorgelicht omtrent de mogelijkheden inzake opleiding en loopbaan en de voorwaarden voor toelating als werknemer in de scheepvaart – overeenkomstig paragraaf 7 van de Aanbeveling betreffende de beroepsopleiding van zeevarenden, 1970 – alsmede omtrent het werk en de werkomstandigheden aan boord, de algemene aspecten van de collectieve arbeids-overeenkomsten en de rechten en plichten van zeevarenden op grond van de arbeidswetgeving voor zeevarenden.

14. Er dienen maatregelen te worden genomen om jeugdige zeevarenden onderwijs, beroepskeuzevoorlichting en vakopleiding te geven in overeenstemming met de doelstellingen opgenomen in paragraaf 2 van de Aanbeveling betreffende de beroepsopleiding van zeevarenden, 1970.

15. 1) Het lager en voortgezet zeevaartonderwijs dient zo volledig mogelijk te zijn en dient in voorkomende gevallen te worden gecombineerd met voortgezet algemeen vormend onderwijs.

2) Dit onderwijs dient een combinatie te zijn van theoretisch onderricht en een systematisch programma voor het opdoen van praktijkervaring, bedoeld als voorbereiding op een loopbaan in de zeescheepvaart.

3) De opleidingseisen voor het zeevarend beroep dienen waar mogelijk te zijn afgestemd op die voor de opleiding voor beroepen aan de wal, zodat de leerlingen een landelijk erkend bewijs van bekwaamheid kunnen verwerven, dat zowel in de zeevaart als in andere bedrijfstakken aanvaardbaar is.

16. Jeugdige zeevarenden dienen te worden geholpen bij het volgen van onderwijs en opleiding ter voorbereiding op het werk aan boord en daarna tot het voortzetten van hun algemeen vormend en beroepsgericht onderwijs door middel van de verschillende vormen van financiële steun zoals aangegeven in paragraaf 10 (1) tot en met (5) van de Aanbeveling betreffende de beroepsopleiding van zeevarenden, 1970.

17. Het algemeen vormend onderwijs en de vakopleiding, aangeduid in paragraaf 12 (g), onderscheidenlijk paragraaf 15 van de Aanbeveling betreffende de beroepsopleiding van zeevarenden, 1970, dienen open te staan voor alle jeugdige personen zonder ervaring aan boord van een zeeschip.

18. Jeugdige zeevarenden dienen de gelegenheid te krijgen hun vakonderwijs en opleiding aan boord voort te zetten, opdat zij de kennis en ervaring kunnen verwerven die onontbeerlijk zijn voor het doeltreffend uitoefenen van hun taken, in aanmerking kunnen komen voor promotie en hun algemene en technische vorming kunnen vervolmaken. Hierbij dienen kapiteins en officieren jeugdige zeevarenden aan te moedigen en te helpen de tijdens de voorbereidende opleiding opgedane vaardigheden en kennis toe te passen en volledig tot ontwikkeling te brengen, aan boord de juiste praktische ervaring op te doen en tijdens hun verblijf op zee cursussen voor zelfstudie te volgen.

19. Naast de opleidingsmethoden waarnaar wordt verwezen in paragraaf 20 tot en met 25 van de Aanbeveling betreffende de beroepsopleiding van zeevarenden, 1970, dienen jeugdige zeevarenden de mogelijkheid te hebben:

a) hun opleiding aan boord voort te zetten bij voorbeeld door middel van onderricht aan boord, schriftelijke cursussen, geprogrammeerd onderwijs of andere middelen voor zelfstudie betreffende algemene en maritieme onderwerpen die voorzien in de behoefte van jeugdige zeevarenden die in aanmerking willen komen voor promotie;

b) aan boord cursussen op andere gebieden die opleiden tot een erkend niveau te volgen.

20. De aan de jeugdige zeevarenden aan boord geboden studievoorzieningen dienen zo mogelijk voor studie geschikte ruimten, een scheepsbibliotheek en voor zelfstudie geschikt materiaal te omvatten; jeugdige zeevarenden aan boord dienen speciaal te worden geholpen bij hun studie, indien mogelijk door reizende, met de opleiding belaste en periodiek aan boord komende instructeurs.

De voorgaande tekst is de authentieke tekst van de Aanbeveling, naar behoren aangenomen door de Algemene Conferentie van de Internationale Arbeidsorganisatie tijdens haar tweeënzestigste zitting, welke werd gehouden te Genève en voor gesloten werd verklaard op negenentwintig oktober 1976.

TEN BLIJKE WAARVAN wij onze handtekening hebben geplaatst op de elfde november 1976:

De Voorzitter van de Conferentie,
(w.g.) MODOLV HAREIDE

De Directeur-Generaal van het Internationaal Arbeidsbureau,
(w.g.) FRANCIS BLANCHARD

Uitgegeven de tweede augustus 1977.

De Minister van Buitenlandse Zaken,
M. VAN DER STOEL.